

Svi Radetovi talenti

Radovan Stanković je rođen 1957. godine. Osnovnu školu završio je u Starčevu, srednju mašinsku u Pančevu, smer metaloglodač. Otac je troje dece. Sa 15 godina Radovan je već uveliko svirao bubnjeve u rok bendu, muzikom se bavi i danas. Veliki je zaljubljenik u umetnost, kolekcionar je velikog broja knjiga i umetničkih slika od kojih su nekoliko dela poznatih umetnika, vlasnik je nekoliko crteža umetnika koji danas radi za "Marvel" u NJujorku, SAD. Za sebe kaže da poseduje prirodan dar za isceljenje uganuća, ušinuća, iščašenja koji je genetski nasledio od svoje majke Milosave Baka Miće, koja je pomogla mnogim Starčevcima i mnogim poznatim ličnostima. Radovan se takođe bavi proizvodnjom vina za sopstvene potrebe, u enoteci ima veliku kolekciju vina. Veliki je zaljubljenik u obradu drveta i pčelarstvo pa je tako poznat kao proizvođač pčelinjih košnica u okolini i regionu.

Recite nam za početak nešto o muzici i vašem interesovanju za nju?

- Muzikom se bavim od 1969. godine. Veliku zaslugu za to ima tadašnji direktor Doma kulture u Starčevu. Na samom početku sam svirao tamburicu da bi posle nekog vremena ispalo da sam talentovan za bubnjeve. Do dana današnjeg aktivno sviram taj instrument. Sa 15 godina sam već uveliko svirao u rok bendu a kasnije sam sa grupom učestvovao na brojnim gitarijadama, igrankama i seoskim slavama po Banatu. U poslednjih skoro 20 godina sviram u starčevačko - pančevačkom bluz bendu "Blues dellivers" koji je svirao na brojnim moto skupovima u regionu i u Srbiji.

Odakle interesovanje za umetnost?

- Bavljenje muzikom i toliko godina aktivno se posvetiti muzici već samo po sebi jeste umetnost. Knjige i čitanje knjiga, posebno štiva koja se tiču svih grana religije, moja su pasija od ranog detinjstva. Tako sam kroz život sakupljao knjige, mogu se pohvaliti zavidnom kolekcijom. Poret pisanog štiva veliki sam ljubitelj likovne umetnosti. Takođe imam privatnu kolekciju ulja na platnu, pastela, grafike, koju sam godinama oplemenjivao. Mogu se pohvaliti radovima sada već nekih poznatih umetnika ali da se razumemo: ti radovi za mene imaju isključivo emotivnu i umetničku vrednost, nikako finansijsku. Takođe sam redovan posetilac izložbi u našoj galeriji "Boem". Neprocenjivo je blago što Starčevo ima jednu takvu izložbenu galeriju.

Veliki ste ljubitelj vina?

- Navikao sam da jako brzo živim i radim samo ono što volim. Veliku zahvalnost dugujem porodici koja ima razumevanje za sve što radim. Pored ostalog uspeo sam da napravim sopstvenu enoteku sa kolekcijom kvalitetnih vina i vina koja sam sam proizveo a koja po kvalitetu pariraju mnogim vinima. Selekcijom vinove loze i iskustvom u proizvodnji vina trenutno imam oko 50 čokota prilično kvalitetne vinove loze. Napominjem da je proizvodnja izključivo za kućnu upotrebu i degustaciju sa prijateljima.

Imate i jedan plemeniti dar koji ste nasledili od majke?

- Moja pokojna majka Milosava poznatija kao baka Mića je igrom sudbine otkrila da ima dar za izceljenje mnogih povreda kod ljudi. Veliki broj Starčevaca je lek za razne povrede našao upravo kod moje majke. Mnogi građani iz okoline Pančeva pa i poznatih ličnosti iz raznih struktura su lek za svoje boljke našli kroz masažu baka Miće. Od malena sam se takođe interesovao za sve što je ona znala i radila, logično je da sam genetski nasledio neke njene osobine kao i dar za masažu izčašenja, uganuća, ušinuća. Nastavio sam majčinim stopama i voleo bi da neko od moje dece nastavi tradiciju.

Obrada drveta je nešto što vas opušta i odmara?

- Rad sa drvetom je oduvek bio posao kojim sam želeo da se bavim i od njega živim. Sticajem okolnosti nije tako bilo ali sam kroz godine opremio radionicu i uklopio lepo i korisno. Veliko poštovanje imam prema pčelama i njihovom visokom značaju u prirodi. Nekoliko godina sam se bavio pčelarstvom ali sam shvatio da je za taj posao potrebno jako mnogo odricanja. LJubav prema drvetu i obradi preusmerio sam u pčelarstvo. Kroz godine rada i ulaganja izučio sam sve tajne u proizvodnji košnica, malo po malo moji radovi se danas mogu videti i u zemljama u regionu. Tačan broj košnica koje sam napravio nikada nisam zabeležio ali radi se o cifri zbog koje može čoveka da zaboli glava.

Da li ima svrhe pitati vas o planovima za budućnost?

- Bez obzira na sve o budućnosti uvek treba razmišljati. Sigurno je da ću se baviti muzikom još dugo, dugo. U budućnosti ću dopuniti kolekciju vina. I dalje ću čitati knjige i sakupljati umetnička dela. Proizvodiću košnice i diviti se pčelinjim proizvodima. Ne bih voleo da na moja vrata zakuca nijedan čovek sa gore navedenim povredama ali kad do toga dođe ja sam uvek tu da pomognem.